

NOVA MISIJA GEN. BUTLERJA

Znani ameriški general Butler, ki je nekoč "osušil" Philadelphijo, je dobil povelje, naj se pripravi za potovanje na Kitajsko. — Poveljeval bo tamošnjim ameriškim mornariškim vojakom.

WASHINGTON, D. C., 27. feb. — Brigadni general Smedley Butler, ki je bil začasa vstaje boksarjev na Kitajskem, je dobil povelje, naj takoj odpotuje na Kitajsko, da bo poveljeval ameriškim mornariškim vojakom, ki so že na poti tjakaj. Povelja so bila izdana včeraj, in general Butler bo brez vsakega odlašanja odpotoval iz San Diega.

Vlada je odredila vse potrebno, da zavaruje ameriška življenja in lastnino na Kitajskem v slučaju, da bi prišlo do resnih zapletljiv. Nobene-ga znaka ni, da je položaj bolj resen kot je bil tekom zadnjih par tednov, in vsled tega se smatra odredbo glede Butlerja le za varnostno. On bo najvišji poveljnik ameriških mornariških vojakov na Kitajskem.

Leta 1900, ko je bil poročnik v mornariškem zboru, je izvršil sedanji general Butler razna ju-naška dejanja v bokserski vstaji.

Poročila, katera je dobil mornariški department od admirala Williamsa, vrhovnega ameriškega poveljnika v kitajskih vodah, pravijo, da vlada v Šanghaju velik strah vspricho možnosti napada na mesto. Domneva se, da so prilike približno enake glede tega, če bo mesto napadeno od Kantončanov, prodirajočih z juga, ali severnih armad, prodirajočih z severa.

SANGHAJ, Kitajska, 27. feb. — Prvi boji v neposredni okolici Šanghaja so se završili med četami domnevanih severnih zaveznikov. Frikcije so se razvile med novodošli četami Čanga ter četami Suna, ki drže arzenal ter obrambe na južni strani mesta. Včeraj je formalno naprosil general Pi, poveljnik šantunske brigade, generala Lih, naj izroči arzenal in vso municijo, a njegova zahteva je bila odločno zavrnjena. Pozneje se je završil spopad med manjšimi oddelki izven zapadnega okraja, v bližini koncesijske meje. Posledice teh bojev niso še znane.

Cangovi vojaki plenijo in ropajo. Vsled tega vzbujajo njih navzočnost še večjo vznemirjenost kot pa bližina Kantončanov. Japonci zanikujejo, da so poslali mornariške vojake, da ojačijo zunanjo obrambno črto.

Najnovejša poročila kažejo, da so čete maršala Suna v velikih škripcih v Sunkiangju, kjer so se včeraj vršili ostri boji. Položaj v Šanghaju je boljši. Oproščeni so bili službe prostovoljni in pomožni policisti.

Vse kaže, da se vrši dosti propagande v Ameriki in Evropi, kje namen je zatemniti in pretiravati položaj. Vzgod tega je poročilo, da so Kantončani najeli posadke kitajskih kanonskih čolnov, da so pričele namenoma streljati v koncesije, da provocirajo s tem inozemce, da bi vračali ogenj. Analiza vseh faktorjev kaže, da je bilo streljanje v vsakem oziru na škodo Kantončanov. Vsled tega je malo vrjetno, da bi oni započeli streljanje. Na drugi strani pa služi streljanje ciljem krajevnih interesov, ki iščejo izgovor za razžirjenje obrambnega pasu.

Resnični vzrok streljanja je še vedno temen, a so a gnajbrž započeli vstaji, ki so streljali brez cilja na vse strani.

SANGHAJ, Kitajska, 27. feb. — Osem tisoč inozemskih prebivalcev tega mesta pričakuje danes rezultatov nove porazdelitve sil nasprotujočih si vojnih lordov za posest najbogatejšega mesta Kitajske.

Na tisoče vojakov iz Šantung province vre s severa, da povečajo armado generala Čanga, ki je stopil na mesto Suna. Sun ni več diktator petih provinc s 113,000,000 prebivalcev.

Armada maršala Suna, ki je štela nekoč štirideset tisoč mož, šteje sedaj komaj 10,000 mož, kajti vsi drugi so ali podlegli kantončanom ali pa so razoznanizirani. Ta ostanek bo skušal sedaj ustaviti napredujoče Kantončane.

Mati je skoraj zaklala sina.

Deček, katerega je skoro zaklala mati, se bori za svojo življenje. — Zdravniki pravijo, da bo okrevl. — Sin je prosil za mater.

BEACON, N. Y., 27. februarja. Joseph Barnum, star trinajst let, katerega je zabolila v četrtek zvečer v hrbet mati, ki je bila tako razburjena, da ni vedela kaj počne, se nahaja v Highland bolnici, kjer se bori za svoje življenje, čeprav ima nekoliko mrzlice, kar kaže, da je mogoče kri zastrupljena. Dr. Keating je mnenja, da ima deček precej prilike, da okrevi.

Ovdovela mati Josepha, Mrs. Ellen Barnum, ki vzdržuje pet otrok, je obiskala zjutraj svojega sina. Nekoliko je jokala, nekoliko molila ter prosila zdravnika, naj ozdravi njenega sina.

Nekem reporterju je povedala naslednje:

Njen sin Joe je nagajal svoji devet let stari sestri Margareti, ki je ukradla štiri penije ter jih skril pod snegom.

— Nehaj za božjo voljo, — sem mu rekla. — Nato pa sem ga sunila nekoliko z nožem.

— Ne vem, zakaj sem to storila, — je rekla, — a moja moč je bila vsa izčrpana vsled dela na farmi, kjer moram opravljati delo moškega ter tudi delo hišne gospodinje. Sedaj bi dala svoje oči iz glave, če bi bil Joe zopet tukaj ter zdrav.

Mrs. Barnum je povedala, kako je redila osemdeset prešičev tekom zime ter jih počasi prodala. Njena hiša je osamljena ter ni na nikakih modernih udobnostih. Vsak dan je morala hoditi pol milje, da je dobila potrebno vodo.

Njen mož, ki je bil prej paznik v državni bolnici v Matteawanu, je umrl pred dvema leti ter ji pustil majhno zavarovalnino, ki pa je bila kmalu izčrpana.

Okraj, pravdnik iz Poughkeepsija je rekla, da bo ostala Mrs. Barnum pod parolo, dokler se bo zdravstveno stanje njenega sina izboljšalo. Bila je obtožena napada po drugem redu.

Joseph je ponovil včeraj svojo prošnjo, naj se materi ne zgodi ničesar. — Ona ni tega mislila, — je rekla. — Ona me ima zelo rada in drugi otroci jo potrebujejo.

Prebivalci Beacon so poslali evetke, sadje in \$45 v gotovini ranjenemu fantu.

Italijan kradel cerkveni denar.

Vizija vile ob italijanskem grievju se je izpremenila v mračno ječo včeraj za Quentin Prosperija, ki je, soglasno s policijo, priznal, da je sistematično jemal denar iz pušice cerkve Pavlinskih očetov na Columbus Ave. in 59. cesti. Prosperi je povedal detektivom, da je ukradel približno \$10,000 iz pušice tekom štirih let, ko je bil zaposlen tam kot porter.

Detektiv, ki so nastopili vsled pritožb duhovnikov, so stali v petek ponoči na straži v cerkvi.

Čakali so šest ur, predno je začel Prosperi s svojim nočnim delom. Že dolgo predno je prišel porter, so vrgli v pušico zaznamovane bankovce.

Medtem ko so ga detektivji opazovali je odprl Prosperi pušico za pušico. Ko je odšel od sedme, so ga obdali ter našli v njegovih žepih \$70 in drobiž. Policija pravi,

Odgovor sovjetov na angl. poslanico.

Ruski sovjeti so odgovorili na angleški protest. Boljševikom bi bilo žal, če bi se prekinilo diplomatske odnose.

MOSKVA, Rusija, 27. febr. — Sovjetski odgovor na angleško poslanico je bil izročen Sir Hodgsonu, tukajšnjemu angleškemu pooblaščenju, da ga sporoči v London. Poslanica povdarja, baje naslednje točke:

— Izraža presenečenje in obžalovanje sovjetske vlade vsled narave angleškega protesta s pretinjo, da se bo prekinilo odnose.

Namiguje se, da je razvidna osebna sovražnost, da pa ni mogoče najti nikakega dokaza o sovražni propagandi v smislu angleško-ruskega trgovskega dogovora.

Pozivlja se, naj predloži Angleži definitivne dokaze, s ponudbo, da se kaznuje kateregakoli sovjetskega uradnika, če bi prišel na dan kak tak dokaz.

Ponavljja se, željo sovjetov, da se uravna angleško-sovjetske težkoče na miroljuben način, ki bo zadovoljiv za obe prizadeti strani.

Ton odgovora je prost vsakega sarkazma, a ni sovražen ali agresiven.

Pričkanje glede vojne krivde.

Vprašanje glede vojne krivde se je znova pojavilo. — Objavljene arhivov imenuje vlada korak proti nepristranski svetovni preiskavi.

BERLIN, Nemčija, 27. febr. — Dokaz namenov Nemčije, da spravi vprašanje vojne krivde pred mednarodni tribunal, je vsebovan v izjavah Hindenburga, ministra Stresemanna ter kancelarja Marxa v zvezi z objavljenjem arhivov nemškega zunanega urada, ki je bilo dovršeno pred kratkim.

Predsednik Hindenburg je namignil, da bo nemška država kmalu zahtevala, naj odgovore sile na nemške trditve, formulirane v teh debelih zvezkih, ki se pečajo na obširen način z izvorom svetovne vojne, dočim zahteva Stresemann zaslisanje pred nepristranskim arbitrajskim sodiščem.

— Mi smo predložili svetu tajne politične dokumente naše preteklosti, — je rekel Hindenburg, — v namenu, da pomagamo pri razkritju postanka svetovne vojne. Naše objavljanje teh dokumentov je javna izjava na naslov sveta. Sedaj pa čakamo na odgovor ostalega sveta.

Kancelar Marx je rekel, da so napravili Nemci z objavljenjem teh dokumentov prvi korak k duševnemu zbližanju med narodi, ker si Nemci odkrito žele resničnega miru ter oproščenja človeštva od temnih sil, ki so dovedle do katastrofe leta 1914.

Stresemann je rekel, da je popolnoma prepričan, da ni Nemčija započela vojne leta 1914.

Kot sem vedno izjavljal, smo mi Nemci vedno pripravljeni stopiti pred nepristransko sodišče, ki bi imelo nalogo preiskati vzroke vojne in da želimo ugotovitev resnice.

vi, da je priznal porter tatvine ter pojasnil, da je pošiljal vsaki teden denar neki banki v Italiji v namenu, da se vrne domov ter si kupi vilo.

Dva ameriška letalca usmrčena.

Dva ameriška letalca sta našla smrt v Buenos tekem kolizije aeroplancv. — Nesreča je zasledovala izza pričetka takozvanega pan-ameriškega poleta.

BUENOS AIRES, Argentina, 27. februarja. — Smrt je zadela včeraj dva člana armadne poletne eskadre Združenih držav baš ob koncu prve polovice poleta po obeh delih Amerike.

Kapitan Clinton Wolsey iz Michigan, pilot aeroplana Detroit, in poročnik Ennis Whitehead, najmlajši med avijatik, sta bila ubita, ko sta trčila skupaj aeroplana New York in Detroit ter padla na zemljo.

Major Herbert Dargue je skočil iz stroja ter varno pristal.

Aeroplani so leteli v zaključeni formaciji nad Palomar poljem, par milj izven Buenos Airesa, ko se je aeroplan Detroit spustil na aeroplan New York. Krila obeh aeroplanov sta se spoprijela. Detroit je prišel goreti. Ostala dva aeroplana, St. Louis in San Francisco sta vozila naprej proti označenemu mestu, da pristaneta.

Poveljnik Dargue je objavil pozneje, da bosta polet nadaljevala oba nepoškodovana aeroplana, ker je došel peti aeroplan, San Antonio, šele včeraj v Coquimbo, Chile.

Trupla ponesrečenih letalcev so prevzeli v pomožno bolnico in pozneje v Buenos Aires.

Priče kolizije se razlikujejo v svojih mnenjih glede nesreče.

Kapitan Ira Eaker iz San Franciscosa, ki je bil v prednostni poziciji v zraku, je bil priča kolizije med New Yorkom ter Detroitom. Rekel je, da je bila nesreča posledica nesporazuma med piloti.

Predsednik argentinske republike, de Alvear, je poslal predsedniku Coolidgeu naslednjo brzojavko:

— V imenu argentinskega naroda in argentinske vlade vam izražam svoje najgloblje sočalje vspricho nesreči, ki je zahtevala dve človeški življenji.

Trije bodo umrli v novem stolu.

WASHINGTON, D. C., 27. feb. — Trije banditi, vsi stari manj kot 21 let, bodo prvi usmrčeni v novem električnem stolu v okraju Columbia, če ne bodo do takrat pomilošeni.

Nicholas Eagles, Samuel Moreno in John Proctor so bili spoznani krivim umora nekega policista pred dvema meseci.

NEMCI IN STALIŠČE BRIANDA

Nemcem ugaja stališče francoskega zunanjega ministra Brianda. — Pcnovitev vere v locarnsko pogodbo je kot preludij k poreski kupčiji. — Nacionalisti protestirajo. — Sestanek bo velike važnosti.

BERLIN, Nemčija, 27. feb. — Nemški zunanji urad je zadovoljen z izjavami Brianda, ki so bile objavljene v Petiti Parisien. Smatra jih za izraz neomajne vere francoskega zunanjega ministra v locarnsko pogodbo ter za uvod k pogajanjem glede zavezniške izpraznitve Porenske.

Po nemškem oficijelnem mnenju je imel pogovor namen definirati prijateljsko stališče, na katerem se bo Briand sestal s Stresemannom v Ženevi tekom prihodnjega meseca, — kajti sedaj ne vlada tukaj niti najmanjši dvom, da bo francoski državnik osebno prisostvoval sestanku sveta Lige narodov.

Dočim je republikansko časopisje v splošnem tega mnenja, so našli nacionalistični organi priliko, da vnovič napadejo locarnske pogodbe v splošnem ter prav posebno še Briandovo interpretacijo tej pogodb. Reakcionarna lista Kreuzzeitung in Tag zahtevata, naj nemška vlada takoj izrazi svoje nezadovoljstvo z Briandovimi ugotovitvi glede odpošiljanja francoskih čet skozi demilitarizirano poresko ozemlje in glede Alzacije in Lorenske, ki je za vedno postala francosko ozemlje.

Liberalni Achtur Abendblatt pravi: —

— Izjavo Brianda so simpatično sprejeli berlinski politični krogi, ker je oživila gibanje za spravo, ki je počivalo že več mesecev. Njegove pripombe kažejo, da je Nemčija povsem upravičena zahtevati od Francije velike koncesije glede zasedenega ozemlja.

Taegliche Rundschau, ki ima tesne stike z nemškim zunanjim uradom, izjavlja, da tiči važnost pogovora v zavrnitvi vedno naraščajočega mnenja, da je postal locarnski dogovor vsled razvojev v iztočni Evropi mrtev. List dostavlja:

— Mi se ne motimo, če smatramo pogovor Brianda za uvod k pogovoru, katere bo imel Briand v Ženevi z voditeljem nemške zunanje politike. Treba je priznati, da predstavlja to, kar je rekel Petit Parisien, zadovoljiv temelj za ta poganjanja, posebno glede nemških naporov, da se doseže hitro izpraznenje Porenske. Vpoštevati je tudi treba zmernost Brianda glede novega nemškega kabineta. Socialistični Vorwaerts opisuje pogovor kot obrambo proti francoskim nacionalistom in kot migljaj na naslov Stresemanna, da hoče Francija videti, kaj bo storila od nacionalistov podpirana vlada, predno bo obnovljen program, sklenjen v Thoiry.

Štrajk krojačev.

PHILADELPHIA, Pa., 27. feb. — Tukaj je zastavkalo 600 krojačev, ker jim je družba Middihade Clothing Company znižala plače ter odpustila enoindvajset delavcev.

Zahtevajo takojšnji sprejem odpuščenih, isto plačo ter iste delovne pogoje.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do predklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba ugajala, posebno če, ako boste vpoštevali svojo kurist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lira	
Din.	500 \$ 8.45	Lir.	100 \$ 5.05
Din.	1,000 \$ 16.90	Lir.	200 \$ 9.80
Din.	2,500 \$ 42.25	Lir.	300 \$ 14.40
Din.	5,000 \$ 84.50	Lir.	500 \$ 23.50
Din.	10,000 \$ 169.00	Lir.	1000 \$ 46.00

Za pošiljavo, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesek primeren popust.

Nakazila po brezbarvnem plinu tvrijamo v nakazilnem listu ter računamo na stroške \$1.00.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street

Phone: CORTLANDT 4887

New York, N. Y.

Posebni podatki.

Pristojbina za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25, ali manjši znesek 75 centov; od \$25, naprej do \$300, po 3 cente od vsakega dolara. Za večje zneske po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
En leto velja list za Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Za četiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedeljo in praznikih.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

MUSOLINI SE PRIPRAVLJA NA VOJNO

Gospodarski in notranje politični položaj, bo spravil Italijo v vojno. To je deloma priznal sam Mussolini. Iz njegovih besed je razvidno, da smatra vojno za edino rešitev.

Italijanska industrija je razmeroma slabo razvita, vsled česar ni mogla italijanska buržuazija igrati zadnjih par desetletij nobene neodvisne vloge v koncertu imperijalističnih velevalst.

Pred vojno je bila Italija članica trozveze. Ob začetku vojne je nihala med trozvezo in antanto in se je slednjič antanti priključila.

Po zmagi fašizma se je skušala italijanska buržuazija osamosvojiti ter ubrati svojo lastno pot. In bila je deloma uspešna, ker je Italija leta 1924 in 1925 na industrijskem polju precej napredovala.

Medtem je pa doživel Mussolini več diplomatskih porazov — v Mosulu, Maroku, Tangerju in Jugoslaviji.

To je bilo prvo svarilo italijanski buržuaziji in fašistovski vladi, da se ne smeta vdajati prevelikim iluzijam.

Leta 1926 se je pa pojavila gospodarska kriza. Kriza postaja od meseca do meseca hujša. Svojega viška še ni dosegla, toda dosegla ga bo kmalu.

Gradovi, ki jih je zidal Mussolini v oblake, so se začeli rušiti. Prišel je spoznavati, da bo moral prej ali slej obračunati z angleškim imperijalizmom. Njegova ekspanzivna politika se križa z angleško.

Nadalje mora tudi vpoštevati Francijo in njen vpliv na Balkanu.

Gospodarska kriza je pa tudi poostрила odnošaje med kapitalizmom in fašisti.

V nobeni civilizirani državi se ogromnim masam delavstva tako slabo ne godi kot v Italiji. Na eni strani spor med fašizmom in kapitalizmom, na drugi strani pa odpor delavskih mas proti obojem.

Mussolini se poslužuje najbolj obupnih sredstev.

Vse nasprotnike fašizma, kolikor jih ni pobegnilo v inozemstvo, je dal aretirati in zapreti.

Bivši general fašistovske milice, Calza Bini, in Dumini, eden izmed morilcev Matteottija, sedita v zaporu. Cesare Rossi, nekdanji najboljši Mussolinijev prijatelj, je pobegnil v Francijo. Ljudje, ki so bili nekoč navdušeni pristaši Mussolinija, so začeli spoznavati neupravičenost njegovih metod. Po dolgotrajnem oklevanju se obrnili od njega.

Mussolini vidi edinole v vojni rešitev. Po njegovem mnenju bi edinole vojna odpravila notranja nesoglasja ter združila vse prebivalstvo pod njegovim praporjem.

Začetkom tega leta je rekel nekemu časnikarskemu poročevalcu: —

— Jaz sem kot starogrški Sulla. Moje stališče je popolnoma slično njegovemu. Sulla je dal umoriti Cina, ki je bil nekak Matteotti. Množica je začela divjati proti Sulli. Poslušal se je skrajnega sredstva ter začel z vojno. V vojni je zmagal. Ko se je zmagovit povrnil v Rim, mu je ljudstvo na Rimskem trgu napravilo slavo- lok ter ga je navdušeno pozdravljalo.

Te besede kažejo v jasni luči Mussolinijeve namene. Svojo konkretno obliko so začele dobivati, ko je sklenil z Albanijo pogodbo, ki je naperjena proti Jugoslaviji.

Samo par pariških in beograjskih časopisov je treba prebrati, pa človek ve, kaj nam bo prinesla bližnja bodočnost.

Kakšen bi bil izid te vojne se zaenkrat še ne more domnevati.

FORD IN EDISON

Ko je pred kratkim praznoval glavni iznajditelj Edison svoj 80. rojstni dan, ga je obiskal tudi Henry Ford. Pri tej priliki sta se dala fotografirati.

Ako bi Italija zmagala, kar je pa precej dvomljivo, bi se Balkan znova preobličil.

Vsako preobličje Balkana je pa povod nadaljnji vojni.

Dopis.

Farrell, Pa.

Tempotom naznanjam, da se vsi delničarji St. D. Doma v Farrell, Pa. udeležijo v polnem številu seje, ki se vrši dne 6. marca, ker je na dnevnem redu več važnih točk. Voliti je treba razne odseke, da bodo prevzeli svoje delo, in sicer bolniški odbor, da bo uredil vse potrebno v slučaju smrti ali bolezni. Treba je napraviti nekaj novih točk v tem smislu. Naš čar-ter govori: "Podpirati hočemo naše sobrate v bolezni". Zato je treba da se izvoli poseben odsek.

Nadaljna točka govori: "Delali bomo za napredek in izobrazbo". Tudi je treba odsek, ki bo uredil vse potrebno za študično in razna predavanja. Ta odsek je potreben, zato ga je treba izvoliti.

Glavni izvrševalni odbor ne more vsega ukreniti. Zaposleni smo vsak večer, tako da človek ne dobi potrebnega spanja, ker veste, da poleg tega moramo delati še v tovarni, da si zaslužimo svoj kosček kruha.

Nadalje naznanjam, da je umrl naš delničar iz Alequipa, Pa., so- drug Jakob Sercel.

Točka v pravilih je, da v slučaju smrti se izplača nekaj za pogrebne stroške za vsakim, ki ima plačano svo delnico. Zato je odbor razpisal posebno naklado 50c na člana. Torej vsaki delničar je dolžan plačati 50c. Ta naklada je samo toliko časa, dokler dom nima kake rezerve. Kakor hitro je pa nekaj na strani, se bo plačevalo iz blagajne. Nesreča nikdar ne počiva, zato smo pa pripravljene vsakemu pomagati. Ni sicer veliko, pa v slučaju nesreče je še tako mala pomoč dobra.

Dne 21. februarja se je ponesrečil v tukajšnji tovarni American Sheet Tin Co. naš sodrug Joe Vingore. Zlomilo mu je nogo. Nahaja se v bolnici Sharon Buhl Hospital. Prosimo rojake, da ga obiščejo.

Nadalje prosim vse naše delničarje, ki imajo plačane delnice, da vse tista potrdila, ki jih imajo, pošljejo direktno tajniku, ali pa naj jih izročijo našim zastopnikom, da jih odpošljejo v urad St. D. Doma. Sedaj so narejene delnice in vsak bo dobil novo zadolžnico. Vsak, ki ima staro potrdilo, naj ga pošlje nam ali pa izroči tem osebam: v Alequipi g. Smrekarju, v Jeungstownu, O. A. Kikilu, v Girardu Matiji Leskovecu, v Warrenu, A. Žugu.

To so naši zastopniki, ki imajo pravico pobirati mesečna plačila za naš Dom.

V slučaju, da je kdo izgubil potrdilo, naj si preskrbi duplikat. Kakor hitro bodo vsi izročili svoja potrdila, se bo začelo pošiljati nove zadolžnice.

Ko se vreme obrne na lepše, bomo obiskali naše rojake osebno ter jim sporočili naše stanje. Vas

JUGOSLAVIA IRENTA

Nečuvno trpinčenje idrijskih rudarskih vpokojencev.

Leta pretečeejo, predno dobijo vpokojenci svojo mesečnino v red. Glede zastankov pokojnine romajo akti do urada do urada, rešitve pa ni nobene. Pri izplačevanju pokojnine so nastale strašne težkoče. Vsak vpokojenec mora imeti vsak mesec od občinskega urada potrdilo, da je še živ. S tem potrdilom in s pokojninsko knjižico dvigne na poštne mura- du denar. Priti pa mora sam. Tako se dvijajo prizori, ko starega, onemoglega moža ena ali dve osebi peljeta ali skoro neseta v poštni urad, nekaterega pripeljejo na vozičku. Kder je tako bolan ali slab, da na noben način ne more z doma, si mora preskrbeti od notarja legalizirano potrdilo za drugo osebo, da dvigne zanj pokojnino. Tako potrdilo pa stane 30 lir!

Koliko dobe potem taki reveži pokojnine, ki se giblje tako-le med 60 in 200 lirami? Kako hudo je še posebno za one, ki stanujejo izven mesta. Fašistična krutost!

V Kobaridu

je podeštati odpovedal službo občinskemu slugi Volariču, domačinu, ki je bil zaposlen pri občini že dolgo vrsto let in je opravljal vse vestno in točno. Na njegovo mesto ima priti tujec, ki ne zna jezika občinarijev, in ki je imel že polno službo pa se ni vzdiral v nobeni. Kobarideci se trudijo in prosijo, da bi ostal stari sluga.

Nesreča na planinah.

Dva fanta iz Ljubina, Graparjev in Rutarjev, sta šla na planino pogledat, kako je s hlevi. Zvečer se nista vrnila. To je vznemirilo njune domače, ki so jo končno ali iskati. Po dolgem trudu so našli oba fanta mrtva. Utrgal se je bil plaz, ki je potegnil oba v dolino. Pileta se Anton in Ivan Kav- čič.

Novice iz Jugoslavije

Grožen umor slovenskega vojaka iz Skoplja.

Iz Skoplja je došla vest o groznem umoru v tamkajšnji garnizi- ji. Kot žrtev je padel mlad Slo- veneec 21. pešpolka Ivan Peternel, rodom iz Ljubljane. Umoril ga je Dragotin Hrvata, rodom Prekmur- ce iz D. Lendave.

Strahni dogodek se je odigral tako-le:

Narednik Hrvata je prišel pre- cej razkažen v konjiško vojašnico ter začel trpinčiti vojake na ta na- čin, da so se na gnojišču morali neprestano vlegati, pa zopet naglo vstajati. Ko je to že precej dolgo trajalo, je Peternel začel zaradi tega godrnjati proti naredniku, ki je nato zgrabil puško navzoče- ga stražarja z nasajenim bajone- tom ter zabodel Peternela s tako močjo, da je ostrina bajoneta pro- drla skozi hrbet. Smrt je nastopi- la momentano.

Narednik Hrvata je pobegnil proti albanski meji, vendar ga je tetovska žandarmerija že istega dne aretirala blizu albanske meje.

Stari del Skoplja pogorel.

Ponoči je nastil v Skoplju po- žar, ki je kmalu zavzel velike di- menzije. Goreti je začelo v musli- manskem delu mesta, v Dušanovi ulici. Bila je nevarnost, da požar go- relo vse staro Skopje. Gasileci, ki so prihitali na pomoč, ko je bilo že več hiš v plamenu, so mo- rali omejiti požar le na ta način, da so porušili nekoliko sosednjih hiš.

Škoda znaša več milijonov di- narjev, ker je bilo v prodajalnah uničeno vse blago. A ta požar še ni bil pogašen, ko se je ob šestih zjutraj pojavil že drugi na- sprotni strani muslimanskega me- sta. Zgorelo je več privatnih hiš. Kako je ogenj nastal, še ni zna- no. Zanimivo je, da je bil to že peti požar tekom enega tedna.

Jovan Cvijić in koroški plebiscit.

Na spominski proslavi za pokoj- nim velikim srbskim učenjakom Jovanom Cvijićem, katero je pri- redilo jug. akad. društvo "Sloga" na Dunaju, je navedel pokojnikov zdravnik dr. Besarović zanimiv dogodek, ki priča o veliki ljubezni pokojnika do ujedinjene domovi- ne. Cvijić, ki je po prevratu pro- padeval etnografske razmere v slo- veneskem delu Koroške, se je raz- lil žol od žalosti, ko je izvedel, da je izpadel koroški prebiseit za jug. državo neugodno in to tem bolj, ker je on odločno nasvetoval jug. državi, naj doseže odgoditev ozi- roma preložitve plebiscita.

Avtotaksi in izvožki.

Obratovanje novih avtotaksos v Zagrebu ni ostalo brez vpliva na cene izvožkov in ostalih avtotak- sos. Izvožki so že sklenili, da zni- mrla; zadela jo je kap.

Zadnji čarlston.

Znana pariška plesalka George- ta Vallier je pretekla dni plesala v nekem varijeteju. Pred plesom je natakarku naročila, naj ji prinese celo steklenico ruma. Natakark je menil, da se plesalka šali. Ker je pa ta energično zahte- vala, da ji prinese rum, se je za- htevi udal Plesalka je v dušku popila skoraj pol steklenice ruma. Ko je izpila, je pričela plesati čarlston. Plesalka je divje, razigra- na. Bil je to njen poslednji ples. Nekaj minut kasneje se je zgru- dila nezavesna na tla. Preneli so jo v bolnico, kjer pa je kmalu u- mrla; zadela jo je kap.

VREDNOST VLOŽNE KNJIŽICE

V pismih, ki jih prejemanjo od strank, opa- zimo večkrat zagotovilo, da nalože pri nas denar, kakor hitro spravijo v to svrhu večji znesek sku- paj.

Res je, da večji znesek več zaleže, ni pa to pravilen pričetek nalaganja. Dokler imate de- nar v žepu, v predalu ali mogoče celo v nogavici, je izpostavljen raznim nevarnostim, zlasti sku- šnjam, da ga potrošite brez posebne potrebe.

Če pa naložite denar v sigurni banki, se tej nevarnosti izognete. Vložna knjižica ima poleg drugih tudi to prednost, da Vas lahko obvaruje nepotrebnih izdatkov, ki so Vaša popolna izgu- ba. Naložen denar je pa v slučaju resnične po- trebe vrednosti, ki se ne da izraziti v številkah.

Vloge od \$5.— naprej obrestujemo po 4% za znesek, ki je vložen prvega dne vsakega meseca. Poleg tega Vam nudi varnost, postrežbo in vse druge ugodnosti domača, po vseh Združenih drž- avah priznana —

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Peter Zgaga

Poročevalce nekega newyorške- ga lista poroča:

Par suhaških agentov je vdrlo zvečer v neki klub. Lastnika, ki je prodajal alkoholno pijačo, so aretirali.

Dve uri kasneje sem šel v spremstvu svojih tovarišev v dru- gi klub. Pri bari smo opazili ene- ga izmed dotičnih suhaških agen- tov. Pil je, da se je kar kadilo in je bil precej okajen.

Beseda je dala besedo. Poveda- li smo mu, da smo časnikarski po- ročevalci ter mu obljubili, da ne bomo omenili njegovega imena, če po svojem sreč in po svoji ve- sti odkritosrčno odgovori na par naših vprašanj.

On je bil zadovoljen.

— Ali ni čudno, — sem mu re- kel, — da sedaj pijete prepoveda- no pijačo, dočim ste pred dvema urama aretirali človeka, ki je pi- jačo prodajal.

Možak se je nasmehnil rekoč:

— Moje službene ure so od pol- dne do devetih zvečer. Sedaj je pa že ura deset. Moja služba je težavna. Po uradnih urah si pa lahko malo veselja privoščim. Ma- lo veselja in malo zabave.

Mislil, da me ne razume, sem natančneje razložil:

— Ali ne izprevidite, da to ni pravilno in pravično? Da ni v no- benem seglasju, če zapirate kršil- ce prohibicijske postavbe, skoro istočasno pa sami kršite postavbo.

— Hm, kako ste čudni, — je odvrnil. — Prohibicija je vendar postavba. Ta postavba je vključena v ustavo Združenih držav. Če se zavzemam za izpolnjevanje usta- ve, opravljam svoje najvišjo dolž- nost. Natoči jih še pet. Milke, da bodo tudi gospodje pili...

Vsaka igra naj bi bila nekako zrealo življenja.

Sedaj predstavljajo po newyor- skih gledaliških igrah, ki so daleč oddaljene od tega cilja.

Te igre ne kažejo življenja v zra- calu.

Kažeje kvečjem prizore, kot se jih vidijo skozi ključavnico v domu tega ali onega zakonskega para.

Mlada, lepa sobarica je iskala službo.

Novi gospodinjji je jako ugaja- la, toda predno sta se pogodili, ji je bilo še treba odgovoriti na par vprašanj.

— Zakaj ste odšli iz zadnje službe?

— Zato, ker me je gospodar ob- jel in poljubil.

— In to vam ni ugajalo, kaj ne?

— O, meni je še ugajalo, am- pak gospodinja ni bila s tem nič- kaj zadovoljna.

Včeraj je bila pustna nedelja, jutri bo pustni torek.

Ob tej priliki želim vse dobro gospodu Kovrti.

Kara počestne železnice je bila nabito polna. Vsi sedeži so bili za- sedeni, posredi je pa še stalo kakih trideset oseb.

Debel možak, ki je udobno se- del ob oknu, se je začel hudovati.

— To je že od sile. Kompanija bi morala rekat ukreniti, da bi ljudem, ki pošteno plačajo vozni- no, ne bilo treba stati.

— Saj ti vendar sediš oče, — je rekel šestletni sinček.

— Ja, jaz sedim, toda tvoja ma- ma se mi smili, ker mora stati. Pa še noga revica boli.

Neka španska plesalka je napi- sala svoje spomine in v njih ome- nja, da je bil pred svetovno vojno bivši kajzer njen ljubimec.

Bil je baje ves zadržan vanjo. V listih sem videl sliko dotične plesalke. Je res lepa in zaželjiva.

Čudno, la si je tako lepota ta- kega pusteža izbrala.

Večina Amerikancev se strinja s prohibicijsko postavbo.

Niti eden pa ne vidi rad, da bi imeli suhaški uradniki prost vstop v njegovo klet.

Naenkrat je postalo v Mehiki popolnoma mirno. Zdi se, da je to mir pred vihurjem.

SPOMINI FRANCOSKEGA VOJNEGA DETEKTIVA

Po "Narodnem Dnevniku".
CH. LUCIETO

(Nadaljevanje)

— Ah, ne govorite mi, tako sem divja! Motor se nam je ustavil in ne morem naprej. Povabljeni sva v Como na južno in sedaj bo samo ta nerodni Alfred kriv, če ne pridemo o pravem času.

— Ne storite si ničesar iz tega, tudi mi se peljemo v Como, in če vam je prav, vas vzamemo seboj. Malo se bomo stisnili, pa bo šlo. Sicer pa nismo daleč od cilja.

Irma Staub in von Richber sta se spogledala. Ta se je divje ozrla na njuno nerabni avto in nato izjavil:

— Pri moji veri, prav rada sprejema vašo prijazno ponudbo, ker res ne vea, kaj naj storiva. Toda to bo za vas zelo neprijetno.

— Nikakor ne!

Obrnil sem se k poročniku G. ter mu dejal:

— Dragi prijatelj, kajne, da boste tako prijazni in sedli poleg šoferja. Gospa d'Aspremont in g. de Tirlmont bosta sedla zadaj, poročnik M. in jaz pa na sprednjo sklopna sedeža.

S tem, da je sedel G. poleg šoferja, sem bil že bolj miren, kajti kdo ve, kaj bi napravil v svoji razburjenosti.

Ko smo bili vsi na svojih prostorih, smo se odpeljali. Ustavili smo se na laški meji, kjer so nam pregledali naša potna dovoljenja. Nekaj alpincev je stražilo obmejni urad. Po končanem pregledu smo odbrzeli naprej proti Comu, kamor smo dospeli nekaj trenutkov pozneje. Sedaj pa smo bili v Italiji in ne več na nevarnih tleh, temveč v zavezniki državi.

— Kam naj vas zapeljemo, mi lostiva? sem vprašal.

— K Rialtu, Via Roma.

— Rialto? Ali ni to slaščičarni, ki ima tako izoben "gelati"?

— Da, isti.

— Vem, kje se nahaja njegova prodajalna.

Dal sem šoferju potrebna navodila, kam naj nas zapelje, in potem sem se zopet obrnil k Irmi Staub in jo vprašal:

— Ali se boste dolgo tu mudili? Ali naj vas počakamo in vas peljemo v Lugano nazaj?

— Vi ste preprijazni, g. komandant. Naredila bova obisk, ki ne bo trajal več kot eno uro. In če ta nerodni Adolf ne bo sprevljal mojega avta v red, vas bom prosila, da me vzamete nazaj v Lugano.

— In g. grof?

— O, kar se njega tiče, mislim, da ima tukaj kakšen galanten staneček in se bo menda šele čez nekaj dni vrnil v Lugano.

— Lepo. Čujte, gospa baronica, tudi mi imamo tukaj opravke. Čez eno uro se bomo vrnili sem ter vas vzamemo spet seboj.

Očlila je k Rialtu v slaščičarno. Ta velika slaščičarna ima dva izhoda, kot vse hiše za sestanke: eden je bil v Via Roma, drugi pa na Corso Risorgimento.

Ko smo bili okoli vogala ulice, smo se takoj ustavili in naglo sem razpustil svoja dva tovariša kot stražnika, vsakega k enim vratom.

— Če eden obeh špijnov pride iz hiše, sem jima dejal, sledita mi tako dolgo, dokler ne stopi v drugo hišo. Toda pazite, da vas ne vidi. Jaz se vrnem v desetih minutah in imeti bi morali velikausko smolo, če nam uideata.

Hitel sem, kar sem mogel, k policijskemu komisarju, g. Sardi, ki sem ga že dolgo poznal. In v par trenutkih sem ga obvestil o zadevi.

Nekaj minut pozneje je bila slaščičarna že zastražena od italijanskih detektivov pod poveljstvom g. Sarda. Odpoklicali smo moja dva tovariša in umaknili smo se na vogal ulice, koder smo pazili, kaj se bo zgodilo.

— Ali je kaj novega? sem vprašal svoja tovariša.

— Prav nič. Pticka sta še vedno v gnezlu.

Medtem sta g. Sarda in njegov tajnik vstopila v slaščičarno. Nista bila pet minut notri, ko sta počila dva sreča. Mi smo se bali, da ni von Richber v boju s policijskim inspektorjem in zato smo hiteli v slo-

ščičarno, kar so tudi storili štirje detektivji, katere je bil gospod Sarda postavil pred vrata.

Tragična slika se je nudila našim očem.

ALI JE BIL STUERGH
OŽENJEN?

To vprašanje je bilo nedavno zopet sproženo in sicer v zvezi s poročilom nemških listov, da je umrla v dunajskem azilu starih ljudi neka Hermina Fock, bivša dolgoletna ljubica zloglasnega grofa Stuergha. Svoj čas, ko je dr. Adler ustrelil Stuergha, je bila Hermina Fock na Tirolskem. Grofa tragična smrt je vplivala nanjo tako strašno, da je začela telesno in duševno naglo hirati. Naposled se je po nasvetu svojega zdravnika zatekla v azil usmiljenih sester na Dunaju, kjer ji je izposloval zavetišče kancler dr. Seipel. Tu je nedavno umrla, ne da bi zapustila kako oporoko.

Njeni dediči — bratje in sestre — skušajo zdaj ugotoviti, koliko znaša njena zapuščina. Priporočajo namreč, da je njhova sestra vedno trdila, da ni poročena. Po Dunaju pa so krožile govorice, da se je grof pred 37 leti v Nizzi tajno poročil z njo. Z grofovo potovalno Fockova po inozemstvu in grof je skrbel zanj po grofovski. Podaril ji je mnogo dragocenosti, ki jih skušajo njeni dediči zdaj najti.

Po Stuerghovi smrti se je začelo Fockovi mešati. V azilu je vedno objubljala, da bo poravnala stroške za vzdrževanje pozneje. Bala se je, da je ne bi kdo okradel. Vedno je imela pri sebi skrbno zavezano enlico, v kateri so bile baje dragocenosti. Ko se je selila iz svojega stanovanja v azil, ji je moral pomagati bivši Stuerghov komornik. Zadržal leta je skrivala vse svoje dragocenosti v velikem kovčegu, boječ se, da bi ji ne bile ukradene. Inventar tega kovčega so točno opisali in dali in seznam nji, drugega pa njenemu zaupniku, nekemu višjemu avstrijskemu uradniku. Ključ od kovčega je imela pri sebi ona.

Zdaj je nastal spor glede tega kovčega. Sorodniki Fockove trdijo, da v njem ni vse njeno premoženje, da manjka velik diadem z 80 briljanti, ki so ga nedavno ocenili nad eno milijardo avstrijskih kron. Poleg tega je izginila krasna briljantna zapestnica in 200 luidorov. Končno se je ugotovilo tudi o neki hiši v Gradcu, ki je bila baje last Fockove. Vsa ta zapuščina je zdaj sporna. Pokojna dolguje dunajskemu azilu 8 — 9 tisoč šilingov kot stroške za vzdrževanje.

Zadeva je bila poverjena dunajskemu odvetniku dr. Leffordu, ki zastopa dediče pokojne grofove ljubice odnosno žene. Odvetnik skuša zdaj doznati, da-li so bile omenjene dragocenosti res last Fockove in kam so izginile. Zanimljivo se tudi za vprašanje, da-li je bila Fockova res Stuerghova žena ali samo ljubica. Ako je bila njegova žena, bi šlo tudi za zapuščino pokojnega avstrijskega ministra.

K POLOŽAJU NA KITAJSKEM

Slika nam kaže skupino vojakov maršala Čang So Lina, ki koraka jo po ulicah Tiensina.

Zbližanje med Bolgarijo in Jugoslavijo.

Vzpričo napetega razmerja med Italijo in Jugoslavijo je razumljivo, da se v jugoslovanskem in bolgarskem časopisu, v obilni meri tudi v inozemstvu, vedno intenzivneje obravnava problem pomirjenja, oziroma zблиžanja in sprijateljenja med Jugoslavijo in Bolgarijo.

Izraženo je bilo že ponovno, da smatrajo pomirjenje in iskren sporazum z Bolgarijo za centralni problem balkanskega polotoka in za eno od osnov stabilizacije obstoječega položaja. Baš radi tega pa si ne smemo prikrivati pravega stanja stvari in ne smemo sentimentalnosti premočrati problemov, za katerimi se skrivajo čisto resni interesi.

Zadnje tedne se je dobilo iz ofizijoznih sofijskih virov enunciacije, ki podajajo verno sliko razpoloženja v Bolgariji. Bolgarska ne prikriva svojega nagnenja k sporazumu, toda ne smemo si tega tolmačiti kot čustvo brez konkretnih načrtov.

Iz raznih sofijskih izjav odseva s popolno jasnostjo, da si bolgarski vladni krogi, ki predstavljajo več ali manj točno mišljenje bolgarske inteligence, mislijo zблиžanje z Jugoslavijo za eno alternativno zahtevo do jug. kraljevine. Prvič: ali odstopi Jugoslavija Bolgariji vzhodno Macedonijo, to je ves predel do črte Golemi vrh—Ohrid, kakor se je določil v tajni pogodbi iz leta 1912, in kakor je tvorila osnovo antantnim predlogom v l. 1915. Drugič: ali da Jugoslavija Macedoniji avtonomijo. Ta teza se glasi pravzaprav v sofijskih izjavah, ki prihajajo, kar boči naglašeno, tudi iz ministrskih not, še precej ostreje: Jugoslavija naj prizna na jugu manjšinam narodno pravo z vsem, kar sledi iz tega. To se pravi seveda z drugimi besedami, da bi bilo treba priznati, da so Macedonci nekaj od Srbov povsem različnega in da se uvrstijo v skupino narodnih manjšin.

V navedeni alternativni je obsežen današnji ofizijozni bolgarski program glede odnosov do Jugoslavije. Ena in druga možnost je za Jugoslavijo, o tem so si pač edini, nesprejemljivo. Prva bi Jugoslavijo potisnila s pozicije cen-

trajne na periferno silo polotoka ter bi Jugoslovane odrezala od Vardarske doline, to je od pota na Solun; vzela bi Jugoslovanom obsežen teritorij s prebivalstvom okroglo 430.000 (t. j. do črte Golemi vrh pri Krivi Palanki na Ohrid), med temi 330.000 Macedoncev.

Druga možnost, ki se morda na prvi pogled zdi manj nevarna, pa je faktično še dalekosežnejša. Jugoslovanska država stoji na stališču, da so Macedonci jugoslovansko naracije, ki bodo postali v polni meri Srbi, ako bodo v skupni državi z Bolgarijo. Ako bi dobila Macedonija manjšinsko pravo, bi se pričela v njej prvotna igra znova, to je za premoč bi se borile tri stranke: ena bi zastopala tezo, da so Macedonci Bolgari, druga da so Srbi, a tretja bi zagovarjala stališče, da niso ne eno ne drugo, marveč da naj se razvijejo v posebno, peto in južnoslovansko narodnost, macedonsko. In dežela bi postala torišče srdite borbe, med vsemi tremi strankami, ki bi vznemirjala duhove po vsem jug. jugu. Vrh tega bi se ne omejevala na teritorij do črte Golemi vrh—Ohrid, marveč bi posegla še na Kumanovsko, Skopsko in Tetovsko področje, do kamor je segala svojčas bugarska propaganda.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

Na tem štadiju je danes, kakor vse kaže, vprašanje bolgarsko-jugoslovanskega zблиžanja, ne glede na druge momente, ki se prihajajo v poštev. Obilo je tedaj se posla za pravo zблиžanje in izenačenje nazorov.

našel denarnico ter tekel po vseh dolgi ulici za gospodom, ki jo je izgubil; kot tretja je dobila nagrado gledališka blagajničarka, ki je vztrajno in s stanovito prijaznostjo odgovarjala na najbolj nemuna vprašanja kmeta z dežele, ki se je nazadnje še spomnil, da je pozabil svoj denar v hotelu. — Vse te uljudnostne rekorde pa je potolkel šofer, ki ga je poklicel kontrolor iz najhujšega vrvenja na glavnem kolodvoru k trotoarju in mu pojasnil, da nima nameravoziti se z avtom, marveč bi kot tujec v mestu le rad vedel, kod je najbližja pot v mestni park. Šofer ni samo odgovoril na vsa stavljenja mu vprašanja, temveč mu je pokazal celo pot na svojem načrtu ter mu nazadnje še celo izmenjal petdesetkronski bankovec. — Da, če bi bili vsi šoferji taki, kakor nagajeni vzor njihovega stanu, potem ne bi imeli ničesar proti mnenju grofa Koesseringa, ki pravi, da je šofer tip bodočih človeških generacij.

Od poroke v zapor.

Tak slučaj se je primeril te dni v kraju Saint Michel-Orne v Franciji. Tovarniški delavec Marget je te dni na cesti ubil in oropal nekoga starega enjarja in mu odvezal 1500 frankov. Orožniki so storila kmalu izsledili v osebi Margeta. Baš, ko so prišli da ga aretirajo, se je nahajal Marget v cerkvi pri poroki. Ko je zapustil cerkev v spremstvu svoje mlade žene, so ga obkolili orožniki. Marget je takoj priznal umor. Rekel je, da je denar rabil za veselo svatbo. Sedaj bo svatoval v zaporu. — Sličen dogodek opisujejo tudi švicarski listi. V mestu Altstaaden je bil pri poroki aretiran natakar Brand, rodem Celovečan, ki je dan popreje napadel dva posetnika v kraju Sto. Margarethen. Moral je v zapor.

ADVERTISE in GLAS NARODA

NAROČILO

Posiljam vam celoletno naročnino \$6.00 — (polletno \$3.00) ter novega naročnika

Njegovo ime

Njegov naslov

Mesto in država

Kot nagrado mi pošljite sledeče knjige, ki so navedene v vašem seznamu:

..... \$.....
..... \$.....
..... \$.....
..... \$.....

Skupaj \$ 3.00
(ali \$ 1.50)

Moje ime

Naslov

Mesto in država

Naročnik: Glas Naroda.

Če bi vam knjige, ki sem jih naročil, medtem pošle, vas prosim, da mi pošljete druge, ki so približno iste cene in podobne vsebine.

KOTIŠČE PORTUGALSKE VSTAJE

V portugalskem mestu Oporto, kojega del vidite na sliki, je bila izbruhnila vstaja, ki je zahtevala 200 človeških življenj. Vladne čete so vstajo pravočasno zatrle.

Pratike so pošle.

Vsledtega NAROČAJTE—

"Slovensko-Amerikanski Koledar"

za leto 1927

CENA 50 CENTOV

NAROČITE TAKOJ, KER SMO GA
TISKALI LE OMEJENO ŠTEVILO

V KOLEDARJU je tudi vse kar se tiče priseljevanja, odkar je bila sprejeta —

NOVA PRISELJENIŠKA POSTAVA

Vsebuje razne zanimive članke, povesti, razprave, slike, raznoterosti itd.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt Street : : : New York, N. Y.

SKRIVNOSTNA GOSPA.

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

22

(Nadaljevanje.)

— Ali se moram za to zopet zahvaliti tebi? Uršula pa ni hotela nobene hvale. Rekla je, da ima na Trenbergu streho in kruh in da ji to zadostuje.

Zanikala je tudi vprašanje.

— Nisem se več brigala za zadevo hipoteke, stric.

Ničesar ni več vprašal. Njen mirni, blede obraz je prepolnil vsa to njegovo nadaljnje vprašanje. Občutil je pred njo lahen strah in čeprav se je boril proti temu, je postajal ta strah vedno večji.

Pri Bogu, če bi ga ne bilo sram ostalih članov družine, bi skušal vendarle dognati, kaj vsebuje pravzaprav sarkofag. Dobro, da ni sestra Elizabeta ničesar slutila o tem, kajti drugače bi ne dala nobenega miru, dokler bi tega ne dognala. Prišel je razmišljati ter pri tem pozabil, da je navzoča Uršula.

Vprašala je s plahim glasom:

— Ali smem sedaj oditi, stric?

Ozrl se je vanjo ter je našel čudovito lepo. Kako razumljiva je bila ljubezen Herberta.

Odvrnil je:

— Le pojdi, Uršula.

Zrl je za njo. Kako mehko je korakala, kot da plavajo njeni nožici nekoliko od tal, kot da se ne dotikajo tal.

Skušal je s delom odvrniti svoje misli, a se je zopet in zopet zalotil pri tem, da je primerjal staro pesem s tem, kar se je dogodilo na Trenbergu, odkar se je mudil tam Uršula.

Prišel je pisati pismo, a ga moral vroči proč. Našel je, da ne more s takimi bedastimi mislimi v glavi noben normalni človek pisati pisma.

Zakaj je zmerjal Elizabeto, če se je hotel sam skloniti pod jarem praznoverja?

Elizabeta je bila ženska in poleg tega še stara devica, dočim se je smatralo njega v celi okolici za trezno mislečega, robustnega moža.

*

Malvina je korakala ob robu gozda, oblečena v zimsko obleko. Nosila je visoke škornje in kožuh. Na glavi je imela sivo čepico, koketno povisnjeno na stran. To je dalo njenemu obrazu mičen izraz. Malvina je danes nameravala priti peš v Trenberg. Takoj po kosilu je odšla z doma, kajti zimsko solnce je dajalo prijetno gorloto in daljši izprehod jo bo gotovo osvežil.

Vpraševala se je, če je Herbert dema in če ga bo lahko videla. Njeno hrepenenje je hitelo pred njo ter pozdravljalo ljubljene moža.

Njene jasne, nežne oči so se stemnile.

Herbert se je zelo izpremenil, odkar ji je podal pred enim letom roko v slovo. Popolnoma drugačen pa je postal sedaj, kajti ko je našla ta Uršula Malcov zavetišče na Trenbergu. To sta ji pripovedovali njegovi dve sestri in Marija je trdila odločno, da ljubi Herbert plavalas žensko.

Ustnici Malvine sta se stresli. Ni mogla vrjeti, kar je zatrjevala Marija, kajti bila je še otročja ter je blebetala vsakovrstne neumnosti.

Če bi le ne bila tako izvanredno lepa, ta mlada gospa v svoji temni obleki, — si je mislila ter si pri tem mučno predstavljala, kako bi bilo, če bi ji Herbert nekega dne prestavil to sorodnico kot svojo nevesto. To bi bilo hujše kot vse bolečine, ki morejo zadeti človeško bitje.

Še do pred kratkim ni vedela, kako zelo je viselo njeno srce na Herbertu, sedaj pa je bila prepričana, da ni bilo nikdar nobenega časa, ko ga ni vroče ljubila.

Zrak je bil tako čist, da so se približali vsi oddaljeni predmeti v neposredno bližino. Jasno je videla pred seboj posestvo Trenberg.

Ali je bila to njena bodoča domovina, kjer bi nekoč živela ob strani ljubljene moža? Ko bi le živel kak človek, ki bi mogel odgovoriti na to vprašanje!

Vedno višje je postajalo zidovje Trenberga in vedno bolj se je bližala svojem cilju, dokler ni stopila v prostorno vežo, v kateri se je igrala Marija z lovskim psom. Pes je lajal, Marija se je smejala in oba sta delala velikanski kraval.

Pozdrav Malvine je izginil v splošnem trušču. Kljub svoji duševni potrtosti se je morala smejati tudi Malvina, kajti v takih mladih letih ne zamudi človek nikake prilike, da se pošteno nasmeje. V takih letih imata smeh in jok dovolj prostora v istem zaključku.

Na stopnjicah se je prikazala Uršula. Njen resni obraz je bil bel kot so eveti lilije. Njen pogled je izražal lahno začudenje vsprčo te mladostne razpisanosti.

Lahno je prikimala Malvini v pozdrav in smehljal je takoj izginil z obraza slednje.

Malvina je vrnila pozdrav na sličen način ter mirno obšla, dokler ni Uršula izginila v stranskem koridorju.

— Pred tvojo sorodnico mora imeti človek skoro strah, — je rekla Mariji ter jo prijala za roki.

— Nekaj takega ima na sebi, ne najdem za to primernih besed, — nekaj kar je skoro nadzemeljsko.

Nekaj trenutkov je iskala primerno primero ter rekla končno:

— Nekaj okorelega, a vendar nekaj lahkega v hoji in kretnjah. Njen manjka resnične človeške teže.

Objela je mlajšo tovarišico.

— Jaz in ti hodiva drugače, stopava bolj trdno.

— Torej tudi ti si takoj zapazila, da je drugačna kot so ostali ljudje! — je vprašala Marija z odvažnim glasom.

Malvina je odprla na široko svoje nežne oči.

Ničesar več ni spravila na dan od presenečenja ter brezmejnega radovednosti.

— Pst!

Marija je položila prst na ustnice, kajti v istem trenutku se je vračala Uršula ter šla par korakov proč mimo obeh.

Kakor hitro pa je izginila, je zasepetala Marija:

— Pojdi z menoj v sobo in če mi tam prišeješ, a boš čuvala skrivnost, ti hočem zaupati nekaj posebnega.

— Ali se tiče nje?

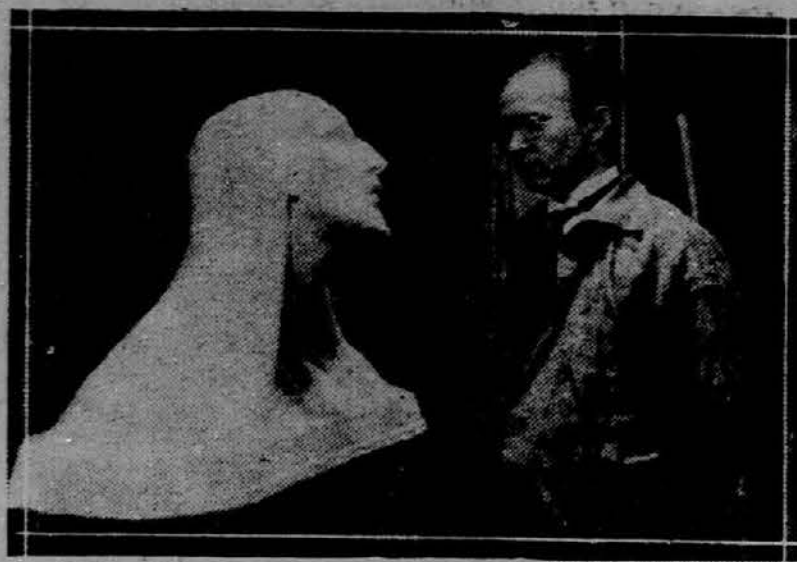
Pri tem je pokazala Malvina s prstom v smer, v katero je šla ravnokar Uršula.

Malvina je prikimala. Njeno poznavanje jo je skoro dušilo in morala je imeti človeka, ki ni pripadal ožji družini, da govori o tem, kar je nudilo teti Elizabeti predmet za neprestane pogovore.

Marija je stanovala v veliki sobi, ki je bila dobro okrašena. Lovski pes je smuknil istotako v sobo ter legel k nogam Marije.

Če bomo imeli smolo, ti zbežim.

KIP KRISTUSA

Znani bostonski kipar Ernest Pellegrini je izklesal kip Kristusa ter ga bo razstavil na bostonski umetniški razstavi.

Malvina je takoj sedla na zofa ter čakala nestrpnost na razkritja.

— Prišel najprvo, — je rekla Marija, — kajti če bi me izdala ter bi izvedel za to moj oče, se lahko pripravim na kaj posebnega.

Malvina je dvignila tri prste desne roke.

— Prisegam, da bom molčala napram vsakemu glede tega, kar bom čula sedaj od tebe.

Marija je olajšano vzdihnila, kajti vesela je bila, da je podala Malvino zahtevano prisego. Na ta način je lahko izblebetala čudno povest, s katero so se več ali manj pečali vsi prebivalci Trenberga.

Na ta način je izvedela Malvina za družinsko bajko, za pesem in vse, kar je bilo v stiku s tem. Čitela je Mariji besede z ustnice, še predno so bile izgovorjene. Na taka presenetljiva sporočila vendar ni bila pripravljena. Čim dalje je prišla Marija s svojo čudno povestjo, tem bolj se je približala Malvini svoji prijateljici, kot človek, ki išče varstva.

Ogenj v kamninu je gorel veselo in sempatam je prasketal les pod vročim pritiskom plamena.

(Dalje prihodnjič.)

ANDREJ SOBOLEJ:

Poslednja noč.

(Iz zapuščine Andreja Soboleja.)

V eni iz celice je bil zaprti štirje jetniki, obsojeni na smrt.

Iz okenca celice št. 12 je pustila roka tanko vrvice, na kateri je bil privezan listič. Ta listič z vrvice je padel skozi zamreženo okenca celice št. 13.

Eden iz jetnikov je zgrabil listič in je po bliskovito prebral vsebino. Listič je šel iz roke v roko. Jetniki so prebledeli. Nastala je smrtna tišina.

Vsebinski listič je bila ta-le:

— Danes vas odvedo iz ječe. V interesu stranke je, da se prepreči vse nepotrebne žrtve. Sprejeti morate obsodbo molče.

Brez hrupa. Brez odpora. Brez moči smo. Morate se obvladati. Ne demonstrirajte. V mestu je pogrom. Kozaki so v mestu.

Iz okna v okno, iz celice v celico gre strašni listič. Vsem jetnikom ledeni kri.

Dva jetnika spita, tretji gnete figure iz kruha, četrti gleda skozi ključavnico na koridor, kjer hodi vojak s puško na rami sem in tja.

Car je ukazal, da morajo strogo čuvati jetnike.

Naša poslednja noč. . . šepetajo tiho eden iz jetnikov, da ne bi zbudili spečih. — Živeti še hočem. Lačen sem. . . Ali misliš, da dobiš pred smrtjo še zajtrk?

Leže na deske in si potegne kaznjenski plašč čez glavo.

— Ne bojim se smrti, — šepeta drugi. — In ti?

Tovariš ga srčno objame in poljubi na čelo.

— Mitja, — reče, — Naše življenje se bliža koncu. . . nikoli več ne vidimo mesta. . . nikoli več. . .

Tisti čas poizkusa na nekem drugem kraju mesta širokopolec, močan mož žandarmerijsko uniformo in mrmra nevoljno.

— Vraga, precej sem vedel, da mi je uniforma preozka. Kaj sedaj?

Vitka ženska stoji zraven njegovega.

— Ne jezi se. . . Takoj poparim. Tako. . . Ali je sedaj prav?

— Ramena so mi kakor zvezana. V sili ne bom mogel niti revolverja vzeti iz žepa.

— Žena ga preteče pogleda.

— Streljati ne smeš, slišiš! Vse najine odnošaje pretrgam, če to storiš.

Zandar se smeje.

Preveč romanov čitaš, Maša. — Življenje je treba gledati trezno.

Ženska molči. Čez nekaj časa rahlo zasepeče:

— Kolja, ali se bo posrečilo?

Če bomo imeli smolo, ti zbežim.

— Ne boj se! Dober režiser sem.

Mlad žandar vstopi in strumno javi:

— Gospod ritmojster, telefon kliče.

— Kdo je pri aparatu?

— Ravnatelj jetnišnice.

— Takoj pridem.

Na drugem kraju mesta drži slušatelj telefona ravnatelj jetnišnice in govori s tresočim se glasom:

— Da, gospod ritmojster. Slušam, gospod ritmojster: dva plombarirana voza. . . brez hrupa, razumem, popolnoma tiho. . . Poveljnik eskorte je ritmojster Kurenkov. Nimam časti, da bi ga poznal, a seveda, prispel je danes iz Petrograda. Slušam, gospod ritmojster. . . Razumem, gospod ritmojster.

Uro pozneje sta se peljala dva zaprta voza proti jetnišnici. Voza sta bila obkrožena po orožnikih.

Perd vrati jetnišnice se ustavi.

Iz enega izstopi širokopolec žandar in potegne za zvonec.

Pojavi se ravnatelj jetnišnice. — Ali vam je poznan ukaz njegove ekscelence? — vpraša ritmojster Kurenkov. — So jetniki pripravljeni? Prosim, privedite jih.

Obsojenici prihajajo posamič iz celice. Ritmojster Kurenkov nervozno kadi cigareto za cigareto.

Eden izmed jetnikov se nenadoma iztrga žandarjem, ali ritmojster ga zagrabi in preda jetniš-

Širokopolec mož zapne uniformo.

— Ne boj se! Dober režiser sem.

Mlad žandar vstopi in strumno javi:

— Gospod ritmojster, telefon kliče.

— Kdo je pri aparatu?

— Ravnatelj jetnišnice.

— Takoj pridem.

Na drugem kraju mesta drži slušatelj telefona ravnatelj jetnišnice in govori s tresočim se glasom:

— Da, gospod ritmojster. Slušam, gospod ritmojster: dva plombarirana voza. . . brez hrupa, razumem, popolnoma tiho. . . Poveljnik eskorte je ritmojster Kurenkov. Nimam časti, da bi ga poznal, a seveda, prispel je danes iz Petrograda. Slušam, gospod ritmojster. . . Razumem, gospod ritmojster.

Uro pozneje sta se peljala dva zaprta voza proti jetnišnici. Voza sta bila obkrožena po orožnikih.

Perd vrati jetnišnice se ustavi.

Iz enega izstopi širokopolec žandar in potegne za zvonec.

Pojavi se ravnatelj jetnišnice. — Ali vam je poznan ukaz njegove ekscelence? — vpraša ritmojster Kurenkov. — So jetniki pripravljeni? Prosim, privedite jih.

Obsojenici prihajajo posamič iz celice. Ritmojster Kurenkov nervozno kadi cigareto za cigareto.

Eden izmed jetnikov se nenadoma iztrga žandarjem, ali ritmojster ga zagrabi in preda jetniš-

km paznikom.

— Brže!

Ritmojster salutira in zapusti jetnišnico.

Vozova se zganeta. Čez pol ure kreneta s ceste v stran in peljeta namesto za postajo, proti reki. Na drugi strani reke je Romunija.

Tedaj se vzdigne ritmojster in reče nervozno:

— Sodragi, prosim mir. . . Tu so samokresi in nekaj denarja. . . Mnogo sreče. . .

In čez pol ure telefonira dozdevni ritmojster domov:

— Maša! Lahko ležeš. Nikar več ne čitaj razburljivih romanov. . . Vse je v redu. Lahko noč!

(Iz rušine Iv. Vuk.)

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

SLEDVI DAVNIH UMOROV

V avgustu leta 1918 se je vračal neke temne noči B. Prochazka iz Obedkovice na Moravskem od svojega brata. Naenkrat je zaslišal ob cesti stokanje. Ko je stopil v cesti jarek in posvetil z vžigalico, je zagledal onesvečenega mladeniča, malo dalje pa drugega neznanca, ki je še kazal znake življenja. Prochazka se je hitro vrnil v Obedkovice, kjer je poklical svojega brata in župana ter prepeljal z njuno pomočjo ranjenega mladeniča v bližnjo vas k svojim roditeljem. Tu so spoznali, da sta ranjena domačina Rihosek in Feltynek. Oba sta še isto noč v naročju svojih roditeljev umrla.

Orožniki so Prochazko za samaritanski čin aretirali in ga obdolžili dvojnega umora. Šele po temeljiti preiskavi je bilo kazensko postopanje proti njemu ustavljeno.

Letos po novem letu je začel širiti delavce Olejšek po vasi vest da ve, kdo je leta 1918 oba mladeniča umoril. V dokaz svoje trditve je kazal tudi nož, s katerim, so neznani morileci svoji žrtvi zaklali. Vest se je naglo širila in orožništvo je Olejška zaslišalo. Izkazalo se je, da sta potrkala usodne noči na vrata njegovega stanovanja domača fanta Fuks in Kubinek. Oba sta bila zelo razburjena. Hlače sta imela okrvavljene. — Olejšek ju je vprašal, odkod kri na njih hlačah, toda odgovora ni dobil. Prenečila sta pri njem in zjutraj sta pri zajtrku priznala dvojni umor.

Na podlagi Olejšekove izpovedi so orožniki oba fanta aretirali. — Morilec sicer priznava svoj zločin, izgovarjata se pa, da nista imela namena umoriti Rihoseka in Feltnika, marveč sta čakala ob cesti na dva druga mladeniča, s katerima sta imela stare račune zaradi nekega dekleta. V tem sta se zmotila in napadla nedolžni žrtvi.

Subvencija narodnim gledališčem.

Ministrstvo prosvete je določilo v proračunu za l. 1927-28 za subvencijo narodnim gledališčem kredit v znesku 4.600.000 Din., od tega za gledališče v Novem Sadu, Sarajevu, Splitu, Osijeku in Mariboru po 720.000 Din., za gledališča v Skopju in Bitolju pa je določeno 1.000.000 Din.

Zastopniki "Glas Naroda"

Zastopniki kateri so pooblašteni nabirati naročnine za dnevnik "Glas Naroda".

Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za eno leto \$8.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za četrt leta \$1.50.

Naročnina za Evropo je \$7. za eno leto.

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar.
San Francisco, Jacob Lamsin.

COLORADO
Denver, J. Schutte.
Pueblo, Peter Cutiz. John Germ.
Fr. Janesch, A. Saffel.
Salida, Louis Costello.
Walsenburg, M. J. Bayuk.

INDIANA
Indianapolis, Frank Zupančič.

ILLINOIS
Aurora, J. Verlich.
Chicago, Joseph Blish, J. Bevilch.
Mrs. F. Laurich.

Cicero, J. Fabian.
Joliet, A. Anzelc, Mary Bamblich.
J. Zaletel, John Kren, Joseph Hrovat.
La Salle, J. Spelich.

Mascoutah, Frank Augustin.
North Chicago, Anton Kobal.
Springfield, Matija Barborich.
Summit, J. Horvath.
Waukegan, Frank Petkovšek.

KANSAS
Franklin in okolice, Anton Seljak.
Kansas City, Frank Zagar.
Pittsburg, John Repovž.

MARYLAND
Steyer, J. Černe.
Kittmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kabe.
Detroit, J. Barich, Ant. Janežich.

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gonze, A. Panlan.
Ely, Jos. J. Pesbel.
Eveth, Louis Gonze.
Gilbert, Louis Vessel.
Hibbing, John Povše.
Virginia, Frank Hrvatic.

MISSOURI
St. Louis, A. Nabržol.

Kretanje parnikov Shipping News

1. marca:
Martha Washington, Trst.
2. marca:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
3. marca:
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg.
5. marca:
Olympic, Cherbourg, Muenchen, Cherbourg, Bremen.
9. marca:
Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
10. marca:
Rochambeau, Havre, Thuringia, Hamburg.
12. marca:
Berengaria, Cherbourg, France, Havre, Stuttgart, Cherbourg, Bremen.
17. marca:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg.
18. marca:
Aquitania, Cherbourg.

19. marca:
Leviathan, Cherbourg, Bremen, Cherbourg, Bremen.
22. marca:
Pres. Wilson, Trst, Columbus, Cherbourg, Bremen.
23. marca:
La Savoie, Havre, George Washington, Cherbourg, Bremen.
24. marca:
Cleveland, Hamburg.
26. marca:
Olympic, Cherbourg, Republic, Cherbourg, Bremen.
30. marca:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
31. marca:
Suffren, Havre, Hamburg, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen.
2. aprila:
France, Havre — SKUPNI IZLET
14. maja:
SKUPNI IZLET s parnikom PARIS
2. julija:
SKUPNI IZLET s novim parnikom ILE DE FRANCE.

SEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih: "FRANCE" 12. marca; 2. apr. PARIS 23. aprila — 14. maja

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Zajemite si prostor za prvo vožnjo preko velikane.

"ILE DE FRANCE" 2. julija; 1. avgusta. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali FRENCH LINE.

19 State Street — New York

MONTANA
Klein, Gregor Zobec.
Washoe, L. Champa.

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick.

NEW YORK
Gowanda, Karl Sternisha.
Little Falls, Frank Masle.

OHIO
Barberton, John Balant.
Cleveland, Anton Bobek, Charles Karlinger, Louis Rudman, Anton Simich, Math. Slapnik.

Eucled, F. Bajt.
Glad, Anton Nagode.
Lorain, Louis Balant in J. Kumše.
Niles, Frank Kogovšek.
Warren, Mrs. F. Rauchar.
Youngstown, Anton Kikelj.

OREGON
Oregon City, J. Koblar.

PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakšbe.
Bessemer, Louis Hribar.
Bradstock, J. A. Germ.
Broughton, Anton Ipavec.
Claridge, Fr. Tushar, A. Jerina.
Conemaugh, J. Brezovec, J. Pike.
V. Rovaneš.

Crafton, Fr. Maček.
Export, G. Previč, Louis Supančič, A. Skerlj.

Forest City, Math. Kamin.
Farrell, Jerry Okorn.
Imperial, Val. Pernel.
Greensburg, Frank Novak.
Homer City in okolice, Frank Farenbach.